

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii, Republica Elenă solicită anularea Deciziei Comisiei din 7 decembrie 2011 privind ajutorul de stat C 3/2010 și ajutoarele compensatorii plătite de ELGA în cursul anilor 2008 și 2009, notificată cu numărul C(2011) 7260 final.

Prin intermediul primului motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 107 alineatul (1) TFUE și ale articolului 108 TFUE coroborate cu dispozițiile Legii nr. 1790/1988 ⁽¹⁾ privind ELGA și a apreciat în mod eronat situația de fapt deoarece toate plățile efectuate în anul 2009 (415 019 452 EUR) reprezentau compensații legitime pentru daunele produse producției agricole și populației animaliere de condițiile climatice dificile din anii 2007 și 2008, iar ELGA, în calitate de organism special de asigurări sociale, avea obligația de despăgubire în contextul regimului de asigurare obligatorie a producției agricole.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, reclamanta invocă existența unei erori de apreciere a situației de fapt și o încălcare a normelor fundamentale de procedură, întrucât Comisia Europeană, printr-o apreciere eronată a situației de fapt și printr-o motivare insuficientă și/sau inexistentă, a concluzionat că plățile pentru anul 2009 constituie ajutoare de stat ilegale deoarece nu sunt justificate de natura și de economia regimului de asigurare obligatorie al ELGA, că acestea au constituit un avantaj economic pentru beneficiarii plăților și că au amenințat să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta invocă existența unei erori de interpretare și de aplicare a articolelor 107 TFUE și 108 TFUE și a unei încălcări a normelor fundamentale de procedură, întrucât Comisia, în mod nelegal și printr-o motivare insuficientă, a inclus în cuantumul care trebuie recuperat, cu titlu de ajutoare de stat ilegale, suma de 186 011 000,60 EUR reprezentând contribuții speciale obligatorii plătite de aceiași agricultori în anii 2008 și 2009 în cadrul regimului de asigurare obligatorie al ELGA și care nu constituiau ajutoare de stat ilegale, ci resurse private. În consecință, această sumă ar fi trebuit să fie exclusă din cuantumul final de recuperat.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a exercitat în mod incorect facultatea discreționară de care beneficiază în domeniul ajutoarelor de stat, întrucât plățile din anul 2009 ar fi trebuit să fie considerate compatibile cu piața comună pentru motivul gravității serioase a dificultăților din toate sectoarele economiei elene, iar intrarea în vigoare a unei dispoziții de drept primar al Uniunii Europene nu poate depinde de intrarea în vigoare a unei comunicări a Comisiei Europene, precum cadrul temporal comunitar de referință.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv de anulare, reclamanta susține că, în orice ipoteză, prin decizia atacată Comisia Europeană a încălcat articolul 39 TFUE, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și articolul 296 TFUE, principiile generale ale egalității de tratament, proporționalității, încrederii legitime, libertății de a desfășura o activitate economică și normele de concurență deoarece a exceptat în mod nejustificat și în lipsa unei motivări și nu a aplicat imediat cadrul temporal comunitar de referință, începând cu 17 decembrie 2008, în privința întreprinderilor care desfășurau activități de producție primară de produse agricole, astfel cum acest cadru era în vigoare în privința tuturor celorlalte întreprinderi din toate celelalte sectoare ale economiei comunitare.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv de anulare, reclamanta susține că, în decizia atacată, Comisia Europeană a apreciat și a stabilit în mod eronat sumele care trebuie recuperate, întrucât nu a dedus ajutoarele *de minimis* prevăzute de Regulamentele nr. 1860/2004 ⁽²⁾ și nr. 1535/2007 ⁽³⁾ referitoare la aplicarea articolelor 107 TFUE și 108 TFUE în cazul ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană, printr-o interpretare și aplicare eronate a cadrului privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier în perioada 2007-2013, împrejurare care a determinat o apreciere discreționară eronată și, în același timp, o motivare insuficientă și contradictorie, a reținut că indemnizațiile pentru daunele cauzate producției agricole de urși, plătite în anul 2008 în proporție de 100 % din volumul ajutoarelor, sunt compatibile cu piața internă numai în proporție de 80 %.

-
- (¹) Legea nr. 1790/1988 privind „organizarea și funcționarea Agenției elene de asigurări agricole și alte dispoziții” (FEK A' 134/20.6.1988).
(²) Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului *de minimis* în sectorul agricol și în sectorul pescuitului (JO L 325, 28.10.2004, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 177).
(³) Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul producției de produse agricole (JO L 337, p. 35).

Acțiune introdusă la 10 februarie 2012 — Planet/Comisia

(Cauza T-59/12 P)

(2012/C 118/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Planet A. E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (societate pe acțiuni care oferă servicii de consultanță) (Atena, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că plata tardivă de către Comisie a ultimei rate a sumei plătite reclamantei în temeiul contractului privind proiectul „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” în valoare de 20 665,17 EUR constituie o încălcare a obligațiilor sale contractuale și obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 20 665,17 pentru cheltuielile efectuate de reclamantă în a patra perioadă de referință din proiectul Laboranova, majorată cu dobânzi începând de la 12 octombrie 2011;
- constatarea faptului că reclamanta nu e obligată să ramburseze Comisiei suma de 39 657,30 pentru perioada P4 din proiectul Laboranova;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 30 000 EUR ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat reputației profesionale suferit de reclamantă prin încălcarea secretului profesional de către Comisie, majorată cu dobânzi compensatorii de la data de 6 octombrie 2011 până la pronunțarea hotărârii definitive în prezenta cauză și dobânzi de întârziere de la data pronunțării până la plata integrală și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

În primul rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii Comisiei în temeiul contractului 035262 în vederea executării proiectului „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”, în sensul articolului 272 TFUE. În special, reclamanta susține că, deși și a îndeplinit în totalitate și în mod corespunzător obligațiile contractuale, Comisia, fără vreo justificare și contrar prevederilor contractului menționat și principiului bunei credințe, a respins cererea de suportare a cheltuielilor efectuate de reclamantă pentru perioada P4 și a suspendat plata către aceasta. Pentru acest motiv, reclamanta susține că Comisia trebuie să îi plătească suma de 20 665,17 EUR majorată cu dobânzile prevăzute în clauza II 28 alineatul 7 din anexa II la contract începând din 12 octombrie 2011, iar Comisia nu are dreptul să solicite Planet recuperarea sumei de 39 657,30 plătite în avans pentru perioada P4.

În al doilea rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii extra-contractuale a Comisiei, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE. În special, reclamanta susține că, prin faptul că a anunțat coordonatorul proiectului despre existența unui audit financiar în legătură cu reclamanta, Comisia a încălcat în mod grav norma privind protecția secretului profesional, afectând prin urmare reputația profesională a reclamantei. Pentru acest motiv, reclamanta solicită despăgubirea prejudiciului moral

suferit împreună cu dobânzile corespunzătoare (dobânzi compensatoare pentru perioada cuprinsă între data comunicării ilegale până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la plata integrală a despăgubirii datorate), rezervându și expres dreptul de a solicita repararea eventualelor prejudicii patrimoniale cauzate de astfel de comportamente ilegale ale Comisiei

Recurs introdus la 16 februarie 2012 de Guido Strack împotriva Ordonanței din 7 decembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-44/05 RENV, Strack/Comisia

(Cauza T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea în întregime a Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 7 decembrie 2011 în cauza F-44/05 RENV;
- obligarea părâtei, conform cererii recurentului de la punctul 1 secțiunea A.4. din observațiile depuse la 21 februarie 2011 în cauza F-44/05 RENV, cerere motivată la punctele 78-85 din observațiile menționate, la plata unor daune interese către recurent pentru prejudiciul care rezultă din durata excesivă a procedurii, în sensul articolului 6 CEDO în valoare de cel puțin 2 500 de euro;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului instanței instituite de lege de prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”) și la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) și pe încălcarea articolului 4 alineatul (4) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În cadrul acestui motiv, recurentul arată că, inițial, procedura ar fi fost introdusă în fața unei alte camere a Tribunalului Funcției Publice (TFP) și că, în ceea ce privește noua sesizare făcută ulterior, ar lipsi temeiul juridic.